

Veliki četrtek

Pirniče, 13. april 2017

»To delajte v moj spomin!«

Dragi bratje in sestre!

Ko se poslavljaš od koga, ki ga imaš rad, in se bojiš, da ga morda ne boš videl nikoli več, mu ob slovesu daš nekaj za spomin. Nekaj, ob čemer se bo vedno znova, ko bo to stvar vzel v roke, spomnil nate, na čas, ki sta ga preživela skupaj, na vajine pogovore, preizkušnje, ki sta jih skupaj premagala... Skratka, nekaj v čemer bo skrita vajina skupna prehojena pot. In še več: ko bo prijatelj to stvar vzel v roke, ali jo pogledal, pobožal, bosta vsaj za hip spet skupaj, čeprav vaju bodo ločevali dolgi kilometri. Spomin je čudovita stvar, ki premaguje razdalje, čas in celo smrt. Spomin ustvarja bližino.

Tudi, ko se je Jezus poslavljaj od svojih učencev, jim je hotel dati nekaj v spomin. Pa ne le nek predmet, ki bi jih spominjal nanj: dal jim je samega sebe.

»To je moje telo, ki se za vas izroča v smrt. To je kelih z mojo krvjo, ki se preliva za vas. Ko boste ponavljali, kar zdaj počnem jaz, delajte to v moj spomin!«

Skoraj prepričan sem, da učenci vsega tega takrat, med zadnjo večerjo, niso razumeli. In končno jim tega niti ne moremo zameriti, saj niso vedeli, kaj se bo naslednji dan dogajalo v hiši velikega duhovnika, v Pilatovi palači Pretoriji in na morišču izven mestnega obzidja, na Golgoti. Morda so v Jezusovih besedah slutili nekaj usodnega, velikega, a vendar so jim bile kljub temu tuje, nerazumljive. Razumeli so kasneje. Razumeli so, da je Jezus s svojo zadnjo večerjo med njimi napovedal, kaj se bo z njim zgodilo naslednji dan. Naročil jim je, naj se tega spominjajo vse dni, do konca sveta. Tega, da je s svojo smrtjo na križu izvršil daritev za grehe vseh ljudi vseh časov in med Bogom in človeštvom spet vzpostavil novo zavezo, ki je še tak človekov greh ne more več prelomiti.

Ko duhovniki po zgledu našega učitelja Jezusa ponavljamo njegove geste in besede, v resnici obnavljamo spomin na njegovo žrtev, ki je človeštvu prinesla milost sprave z Bogom. In še več: Sveta maša ni le dogodek, pri kateri bi se zgolj spominjali Jezusa in njegove daritve, ampak se ta, Jezusova daritev, v resnici ponavlja iz dneva v dan na vseh oltarjih sveta. Jezusovo trpljenje in smrt, ki ju je pred slabimi 2000 leti prestal v Jeruzalemu, se v resnici ponovi na slehernem oltarju, kjer kristjani obhajamo sveto evharistijo. In z vsako sveto mašo se zaveza med Bogom in ljudmi

obnavlja, ker Jezus vedno znova umira za nas. V sveti mašni daritvi, bratje in sestre, se dogaja naše odrešenje.

Drugo pomembno sporočilo, ki so ga apostoli razumeli šele kasneje, je bilo skrito v nenavadni gesti, ki jo je Učitelj izvršil že ob njihovem prihodu v dvorano zadnje večerje. Iz učitelja, gospodarja, se je ponižal v služabnika in učencem umil noge. V tistih časih je bilo to opravilo, ki je dejansko spadala v delokrog najnižjih služabnikov. Ob tem jim je dejal: *»Zgled sem vam dal, da bi tudi vi delali, kakor sem vam jaz storil«*. Pa ne le to, da smo drug drugemu dolžni služiti, ne glede na družbeni položaj; dal nam je zgled, da smo drug za drugega dolžni umirati. Morda ne, kakor on, na križu in oltarju, pač pa iz dneva v dan v drobnih dejanjih, ko premagujemo svoj napuh, svojo sebičnost in se v ljubezni podarjamo bratom in sestram. *»Zgled sem vam dal«*, se tako ne nanaša zgolj na umivanje nog, pač pa na vse, kar se je tisti večer dogajalo v dvorani zadnje večerje in sploh na vse, kar se je tisti in naslednji dan dogajalo z Učiteljem. Dal nam je zgled ljubezni, kot nekakšnega prepoznavnega znamenja vseh, ki želimo hoditi za njim. *»Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci«, nam pravi, »če boste med seboj imeli ljubezen«*.

Dragi bratje in sestre! Dogodki zadnje večerje, ki se je danes spominjamo, so imeli za zgodovino Cerkve odločilen pomen. V teh dogodkih korenini naše bogoslužje, sveta maša, in na prav poseben način zavest, da smo kristjani poklicani živeti v medsebojni ljubezni. In čeprav vsa ta sporočila obnavljamo pri sleherni maši, je prav, da dovolimo, da se nas na veliki četrtek posebej globoko dotaknejo: v nas naj porodijo hvaležnost Bogu, da po svetih skrivnostih ostaja med nami in nam je blizu tudi takrat, ko nas svet zapusti. Amen.